

Nro. 2.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZAR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Januárius 5-ik napján,
1808 ik esztendőben.

B é t s.

T egnap előtt, úgymint e. h. 3-dik napján dél
után két óraker, azok a' méltóságos személyek,
a' kik Fels. Urunk eljegyzett mátkájának Mária
Ludovika Beatrix Austr. fő Hercegnő Assz-
szonynak megkérésére eleve ki rendelték, ki-
ki maga hat lovas gála hintójába helytől a' Csá-
vársban öszve gyülekezvén, a' Császári Fő Udvar-
nok mesterrel herczeg Trautsonsdorf Ferdinán-
dal egyetemben, a' Mihály piatzán, az Urak útzá-
ján, és az úgy nevezett Schenken utzánn, a'
Minoriták piatzára, a' Mária Beatrix öz-
végy Majlandi Főherczeg Asszony lakó palotájá-

hoz, sok ezer ember szeme láttára, következő pompával és rendel mentenek: Elő egy osztály lovas katonaság ment, ez után két Csász. lovász gála köntösben, utánnok két Császári Kir. trombitás lóháton; azután két Udvari furir gála köntösben és lóháton, utánnok 4 Császári Kir. Kamarás Urak, kiki tulajdon hat lovas gála hintájába ülve, ezeket 3. Cs. Kir. titkos Tanácsos Urak követték, kiki tulajdon hat lovas gála hintájában, a' mellyek mellett azoknak fényes köntösbe fel öltözött udvari tselédjei gyaloglottak. Vég-tére a' fent nevezett Cs. Kir. meg hatalmazott minister ment egy hat lovas udvari gála hintóba, melly mellett két felől két ket gála köntösbe öltözött udvari tisztok, a' több udvari tisztok és liveriás tselédek pedig, hintaja előtt mentek.

A' Palota alsó graditsánál Eő Cs. Kir. Felsége meg hatalmazott követje herczeg Trautmannsdorf, és a' vele volt Cs. K. Kamarás Urak és titkos Tanácsosok a' hintaikkól ki szálván az Eő Herczogsége, Fels. Urunk' jegyese edes anyjának udvari fő mestere 's több udvari tisztjei által fogadtattak, és az audientziás szálaba vezettettek.

— Eő Kir. Fő Herczogsége a' Fels. menyasszonynak edes anyja, a' ki egy baldauhinumba udvari tisztoktól körül vétetve állott, az ajtón bé lepett meg hatalmazott követnek eleibe ment, és annak el fogadtatása után, a' baldakhinumhoz visszamenván, a' meg hatalmazott követ előtte meg állott, és a' Fels. Császár 's Király nevében Maria Ludovika Beatrix ifjú Fő Herczeg asszony kezét a' szokott tzeremoniával ki kérte. Minekutánna az özvegy Fő Herczeg Asszony is

az Eő Csász. Kir. Felsége meg hatalmazott követségére felelt volna, az ifjú fő herczeg Asszony udvari mesternéje által az audientziáspalotába bevezettetett, és ennek is előbeszéllette a' Cs. Kir. meg hatalmazott követ az ő követségének tárgyát, mellyre az ifjú Fő Herczeg Asszony hasonló képen felelvén, 's arra kívánt választ adván, a' meg hatalmazott követ által Eő Csász. Kir. Felsége eljegyzett matkájának ki neveztetett, és minnekutánna ennek kezét a' követ meg tsókolta volna, édes anyját az özvegy Fő Herczeg asszonyt arra kérte, hogy kedves leányát az ifjú fő herczeg asszonyt Eő Cs. K. Felsége jegyesének lenni esmérje még. Melly meg lévén, a' meg hatalmazott követ Ur az el jegyeztetett Fő Herczeg Asszonynak jóvendóhéli fő udvari Mesterét és Mesternéjét be mutatta, ezek pedig az alattok lévő udvari férfi és asszony tseledjeit, a' kik azon szempillantattól fogva magok hivataljokat folytatni el is kezdték.

Mindezeknek vége lévén, a' meg hatalmazott Cs. Kir. Követ Ur a' vele volt méltóságos férfiakkal együtt, Eő Kir. Fő Herczagségek elől elmentek, és azon rendel és pompával, a' mint fellyebb meg irtuk, a' Csász. Kir. várba vissza menyén, a' reá bizott követségnek kimenetelet Eő Felsége eleibe terjesztette. — Ebből állott a' 5. ik Januariusi mennyegzői tzeremonia.

A' Würtembergi Fels. Király, a' Bécsi Csász. Kir. udvarnál lévő követjét Gróf Beroldingen urat, a' Würtembergi érdem ordónak nagy keresztjével meg tisztelni, és az eddig volt Köve-

tség Titoknokját Hartmann urat Követségbéli Tanácsosnak tenni méltóztatott.

Magyar Ország.

N. Győrben Decemb. 20-ik napján, 1807-ik évt. Kegyelmessen uralkodó Fels. Urunk, a' múlt Aprilis első napjaiban Budára való utazásában az Ország Gyűlésére itten keresztül utazván, és azon hónap 4-kén itt egy kevéssé meg állapodván, a' többi közt, az ide való Evangyélis Gyülekezet templomába bé menni, és azt, 's a' mellette lévő iskola épületet meg tekinteni, és az azokhoz tartozó tárgyokról, a' Gyülekezet jelenvölt Predikátorival nagy le erezkedéssel beszélgenni méltóztatott.

Ez a' nem regevényleti kedves történet ki mondhatatlan örömet gerjesztett a' Győri Evangyélis Heresztényeknek sziveikben, mellynek következése a' volt, hogy az azt követett gyűlésekben egy szívvvel /Mlekkkel meg határozottatott, hogy szeretett Fejedelmek ebbéli kegyelmességének a' legkésőbbi maradéknál is fenn maradandó emlékeztetere, bezz a' templomban emlékeztető oszlop emeltessék, melly végzése a' Győri Evangel. Gyülekezetnek immár szerentséssen végre is hajtott következőképen.

Két veres márvány kőből hosszú kerékded formára két oszlopot készitetett a' Gyülekezet, mellynek egyikére b. e. II. Leopold Császárnak és Királynak alahíromból készült ki álló mellyképe, a' másodikra pedig mostan uralkodó kegyelmes Fejedelmünknek hasonló materiából tsinált mellyképe helyheztettetett, és az elsőbb, tud

niillik a' II. Leopold képet viselő veres márvány kő az oltárnak jobb oldala felől, az utolsó b. pedig az oltár bal oldala felől a' templom kőfalába bé rakattatott.

Mind a' két márvány kővön a' történethez alkalmaztatott Római arany betűkkel Magyar nyelven készült felülírások olvastatnak, és a' következő rövid de velős szökből állanak; a' Leopold képe felett: II. Leopold, a' kép alatt: A' törvény kőbe lébe vette, Mártz. 12. 1791. I. Ferencz képe felett: I. Ferencza' képslatt: Meg fzemlelésével ditsóitette April. 4. 1807.

Tek. Somogy Vármegyéből Novemb. 30-ik napján. Ezen folyó hónap 21-ik napján újabb kegyelmességét tapasztalta a' Csurgoi Oskola nagy méltóságú Tólnai Gróf Festetics György Ur Eő Nagyságának, midőn az uradalombéli Fiskalis Szalay Antal Ur által ki ősztatta azt az ajándékot, a' magokat az el múlt ősz examében leg jobban viselt tanulók közt, melly kevés héján 200 forintokra ment; de a' melly csak igen kevés részét teszi annak a' summának, mellyet ez a' nagy lelkű Mecénas esztendőnként a' tudományoknak és mesterségeknek gyarapításokra természetli tulajdonsága szerént fordítani szokott, a' mint erről a' Magyar Hazában sok Oskolák bizonyosságot tehetnek.

Ezen a' vidéken is olly gazdag volt az idén a' szüret, hogy kevés szőlős gazdának volt elegendő hordója, mellybe mustját tülthette volna. Gyümöls is, kiváltképen szilva, alma, körtvély olly bőséggel termett, hogy némelyek allig tud-

ták hé takarítani, és a' telelő almanak 's körtvélynek Posonyi mérőjét 20 krajtzáron lehetett venni. Egyébb termésre nézve is semmi panasza ninta ennek a' tájéknak, és nállunk a' szárazság a' múlt nyáron nem uralkodott olly mértékben, hogy néha néha egy egy kis essők is nem lett volna; a' minthogy kéttzer átaljában a' réteket meg lehetett kaszálni, és a' marha tartó gazdák annyi szénát öszve takarítottak, hogy pénzen is eleget adhatnak el. Minthogy bükkös erdeje ezen mi Vármegyénknek sokkal ritkábban van, mint a' tseres, ez idén pedig töbnire csak a' bikfákat fogta a' mak, foka innen a' Dráván által Horvát Országba bérelték sertéseiket makkolni, a' hol meg lehetőszen van a' mak, kivált Toplitzza körül; de igen veszedelmes, mivel a' zsványok sok nyáját annyira meg ritkítottak, hogy a' megmaradt részt a' gazdák kéntelenítették vissza hajtani.

Ugyan ezen makkoltatás idejéntörtént az említett Toplitzai erdőn néhány hetekkel ennekelőtte, hogy a' több kanászok közzül egy, a' ki sok sertés le vagdalása után, kanász társait, és azoknak gazdáikat is le vagdalással fenyegette, egyik zsimborás társától úgy öszve vagdaltatott, hogy abban lett halála; de azt nem követhette a' tisztességes el takarítás, mert az életben most is lévő kanásztársok ezen rossz pajtásoknak ki mulásán annyira el andalottak, rész szerént örültek is, hogy őtet csak a' tanyához nem messze lévő régi sántzba húzták, azonban a' sertések az erdőről meg jövén hirtelen reá akadtak, és minekelőtte a' több kanászok gondoskodhattak volna dög testének el ásásáról, a' sertésektől széllyel tépettetett,

és rajta is bé tellyesedett ez a' peldabeszéd: *Qualis vita, mors est ita*, az az, a' milyen volt élete, olyan lónn a' halála is.

Az őszi vetések szépen ki keltek, de a' sok egér miatt hasonlók a' nagyon meg rongyollott sátorhoz, és ha csak a' téli hideg nedvesség őket meg nem öli, félnek a' szántóvetők a' következhető nagy héjanoffágtól; sőt ezek az ártalmas állatok a' hajlékok körül is annyira el szaporodtak, hogy a' matskák nem gyözzén el emészteni, még a' tyukok, kivált a' kakasok is nékiek kéntelenítetnek segítségül lenni.

É s z a k i N é m e t O r s z á g.

A' milyen nagy szívzakadással óhajtották a' Berlii lakosok, sőt az egész Pruffziai Birodalom a' Francia hadi seregeknek onnan leendő eltávozásokat, éppen olly nagy szívbeli fájdalommal hallották és vették azt a' tudositást, melly szerént az ott lévő Francia hadi nép téli kvártélyra szállitatott. A' Berlii mostani Fr. Gubernátor Generál Victor a' maga Corpusával ezen városban, 's annak környékén marad. — A' 3-ik Fr. Corpus Marsal D a v o u s t kormánya alatt Lengyelországban fog kvártélyozni. — A' 4-ik Corpus Pomerániába marsirozik bé, mellynek vezérje Marsal S o u l t Stettinben fog kvártélyozni, az 5-ik, tudüllik a' Marsal M a s s e n a osztály serege, alsó Sziléziában marad, fő hadi szállása G l o g a u leszen. — A' 6-ik osztály sereg, melly Marsal N e y vezérlése alatt volt, Marsal M o r t i e r kormánya alatt Brezlauban és felső Sziléziában marad, ez a' nevezett, Marsal tétetődött Szilézianak Gubernátorá-

vá. A' Printz Murat vezérlése alatt lévő tartalék lo-
vasság Hannoverában telepedik le; az Ágyuzó sereg
és Indzinör Corpus General St. Laurent kor-
mánya alatt Erfurtba; a' Granatiros osztály és a'
Voltigörök, az az, az igen könnyű sereg Oudi-
not General alatt Dantzighban maradnak; a' Lan-
nes Marsal tartalék seregétől való gyalogság El-
bingában kvártélyoznak.

Lübeckből Decemb. 19 ikén. A' mióta
a' Mecklenburgi tartományokból a' Frantzia
katonaság kiköltözött, városunkban sok hadi nép
szállott bé, itten fekszenek a' 19-ik 's 58-ik gya-
log linea regementek, és az 5-ik könnyű gyalog
sereg; ezeken kívül az artilleria és artillériák, sok
lovás vadászok, 's. a. t. Mind öszve 7000 főre me-
gyen a' számok, ide nem számolván az ispotály-
ban lévő betegeket — Hamburg és Bréma váro-
soknak nyondokait a' mi városunk is követvén,
bé vette a' Napoleon törvénykönyvét.

Nagy Britannia.

Londonból Dec. 4-ik napján. Tegnap
reggel egy kurir érkezett ide Pétersburgból avval
a' manifestummal, mellyet azon Császári Udvar
Anglia ellen ki adott, és a' mint láttzik, nem ke-
vés erzekenységet indított a' Ministerekben. Ez
az irás, úgymond egy Londoni közönséges újság
levél, alattomban vég nélkül való háborúra szol-
gáltat alkalmatosságot, mivel lehetetlen, hogy
Anglia azon principiumokat elfogadja, a' mel-
lyektől I. Sándor Császár el nem áll. Mig An-
gliának egyetlen egy hadakozó hajója, és egyetlen
egy matroza lelzen, addig tcha sem lép olly bé-

kétségre, a' millyent az Orosz Birodalom kíván. — A' Pétersburgból jött irások sokszori Conferentiára szolgáltattak a' Ministereknek alkalmazottságot.

Londonból Decemb. 6-ikán. A' mi ministerialis újság leveleinkben következendő dolog találtatik: Ezen hólnap 3-ikán vették minis-terjeink azon hadi kinyilatkoztatást, melyet a' Pétersburgi Császári udvar Anglia ellen ki adott, és a' melynek foglatját igen sértegetőnek találja az ide való Kormányfűk. Ennek azt hánnya szemére az Orosz Császár, hogy az ő közbenjáróságát el nem fogadta, egyfzersmind világosan ki mondja, hogy valameddig Anglia a' Dánia Országoknak okozott kárt vissza nem fizeti, hajóseregét vissza nem adja, és a' fegyveres neutralitást meg nem esméri: addig semmi bekefséges alkudozásba nem bocsátkozik Angliával. A' mi sorunk tehát nagyon meg rosszult, és a' mi több, az elöbhi ministerek félelemmel, rettegéssel és kitsinyfűzivűséggel töltötték bé a' nemzetet. Ugy de le mondjunk e' a' mi tengereken való uradal- munkról? Mig egyetlen egy hadakozó hajónk le- szen, mindenkor bátraknak, 's álhatatosoknak kell lennünk. — Tegnap elűtt minden kikötő he- lyekbe parantsolat küldetett az eránt, hogy min- den Orosz kereskedő és hadakozó hajókat rabol- janak el.

Londonból Decemb. 2 ik napján. Minis-ter Canning gyakorta conferentiát tart az Orosz és Austriai Császári követ minis-terekkel, bizonyos tudósitást vévén arról, hogy a' Bécsi és Pétersbur- gi Császári udvarok Frantzia Országhoz t sa telt

magokat. — Admirál Sidney Smith Liffzabon alá evezett, de kétség kívül nemakkor, mikor kellett volna. Minden környüállásokból azt lehet itilni, hogy az Olasz Országban lévő Francia hadi nép ma hólnap Sziciliába ki száll. — Egy ministerialis újság darabban ezek olyastítnak: „Az 1793-ik esztendőben Francia Ország ellen kezdődött háború elegendő tanúbizonysága lehet annak, hogy a' Fels. Auszriai Ház a' betsület és egyenes szívűség ösvényétől soha ol nem távozott, ugyan erre nézve azon udvarnak békeességes planumára leg nagyobb hajlandóságunk leszen. — Kikötőhelyeinkben ismét egy nagy hajóseregnek kikészitetésében foglalatoskodik a' tengeri dolgokra ügyelő Tanács, mellyre 15000 főből álló hadi nép fog szállítatni. — A' mi rabló hajóink sok A' mérikai kereskedő hajókat fogdosnak el, és hoznak kikötőhelyeinkbe.

A' Trinidati szigetnek előbbi Kormányozója General Pícton, a' ki egy ifjú és szép Spanyol Országi hajadont, csak azért, hogy az ő húja kivanságának nem engedelmeskedett, pártolással vádoltatta, és szörnyü kínok alá rekesztette, a' criminalis törvényfzék eleibe idéztetett.

A' Londonban lévő Auszriai Császári 's Kir. követ herczeg Stahrenberg néhány követség-béli személyekkel Goszfieldbe a' Lillei Gróf udvarlására ment. Ez a' Szerentsetlen Fejedelem a' nevezett helyben igen nagy magánosságban el. — A' Londoni újság levelek azt hirdetik, hogy a' Frantzia Császár azt kívánta volna az északi A' mérikai szabad társaságtól, hogy vagy Francia, vagy Anglia Ország részére álljon. — Mit végzett lé-

gyen a' Washingtoni Congressus avagy közönséges Gyűlés, nem sokára el fog válni. Hogy az Angliai Ministerium és ezen szabad Status közt támadt villongás elintéződött volna, azt mondani nem lehet. —

Olasz Ország.

A' Hetruriai volt Királyné hét esztendőös kedves fiával, számos udvari embereitől kísértetvén, a' múlt December 27-ik napján, dél után Majlandba érkezvén, leg elsőben is Napoleon Császárhoz ment, 's vele sokáig beszélgetett. Ez a' Fejedelem, egész nyajassággal, 's a' Királyné személyéhez illendőképen viseltetett eránta, annakutánna maga a' Baváriai Kir. familiához vezette. A' Majlandi kereskedők azon napon igen fényes bált adtak a' Császár kedvéért, a' hová a' Baváriai Királynét, és az Olasz Országi Vice Királynét maga vezette el a' Császár, a' tánczot egy thronusból nézte, a' jelenváltak közt fel's alá járkált, a' dámákkal és kereskedőkkel baratságossan beszélgetett, és ott 11 óráig mulatott. A' tánczot az Olasz Országi Vice-Király a' Baváriai Királynéval, Marsal Duroc a' Vice Királynéval kezdték el a' bálban.

Bolognából Decemb. 11-ik napján. Tegnap este utazott itt keresztül szoros incognitoban, az az, idegen név alatt, Bonaparte Luciano Mantua felé, a' hol a' battyával Napoleon Császárral együvé megyen. — A' Róma és Bologna közt lévő utat 52 óra alatt végzette el. — A' mint Majlandból írják, ezen város és Udine közt, Mantua vidékén találkoztak öszve, és egy-

néhány óráig beszélgettek egymással, melynek nem sokára tapasztalni fogják a' következtetését.

Portugallia Ország.

A' mi környülállásaink, (igy szólunk a' Lizbonai 21-ik Novemberi tudósítások) még most is kétséges kimenetelűek. — Nyolcz naptól fogva, Sinia vin Orosz Admirális kormánya alatt, egy 13 hadakozó hajókból álló Orosz hajósereg tartózkodik a' mi kikötőhelyünkben, a' melly t. i. ekkorig a' Dardanellákat zárva tartotta vala. Ennek feltétele miben álljon, bizonytalan előttünk, közönségesen úgy gondolkozik az ide való Publikum, hogy nem hajóznak meg jobbitatások, hanem valamely más titkos dolog legyen annak a' vége. Lehetetlen ezen hajósereghez, mellyet a' kikötőhelynek erősségei védelmeznek, az Anglus hajóknak bizonyos veszedelem nélkül férkezni. Az Anglus követ Lord Strangford, és Consul Gambier, az Admirál Gambier testvér atyafia, a' Sir Sidney Smith hajóira szálván haza mentek.

A' Párisi közönséges újság levelek Portugallianak dolgairól ekként okoskodnak: Meg valósgosodni láttatik az a' hír, hogy a' Hetruriai Királyné a' Madritti Kir. udvar felsősége alatt Portugalliai Regens fog lenni, a' hol mindazáltal a' közönséges békeffégenek elkövetkezéséig mindenkor Frantzia és Spanyol hadi seregek fognak a' tenger partjain vigyázni. — A' Lizbonai Kir. udvar az egyesült Franczia Spanyol hadi seregeknek a' Portugalliai határokon lett bémenetelek előtt

sok fontos posztokat adott az Angliásoknak a' tenger partjain, a' honnan szükség leszen őket elhajtani. Egy sem leszen azok közt olly erős, mint volt a' Gastai vár. A' déli Fr. Országi Kereskedők, azt is írták Párisba, hogy azokat a' Portugalliai hadakozó hajókat, a' mellyeket Braziliába el vinni nem lehetett, rész szerént öszve tette, rész szerént meg égettette a' Regens herczeg.

Az Argus nevezetü Párisi Zsurnál a' Portugalliai Regens Herczegnek, és a' Braganzai Kir. Familiának Braziliába lett által költözését előbeszélvén, tovább így szólott: Az előbbi tudósításokhoz képest azt lehetett volna reményleni, hogy ez a' herczeg a' józan okosság és Politika reguláit követni, s magát azokhoz az Európai Hatalmasságokhoz fogja kapcsolni, a' mellyek Angliának fővénségét, kevérséget, és tengeri despotismusát, avagy kegyetlen uralkodását meg zabolázni igyekeznek, a' minthogy tess is néhány oly intézeteket, a' mellyekből azt lehetett ki húzni, hogy ő a' maga Statuffainak hasznokra magát a' Continentalis szövetséghez fogja kapcsolni. De világosan ki tettett az Angliai Országi Zsurnálokból, hogy az ő ellenséges készüléttételei, a' mellyeket ő tettetésből Anglia ellen tett, tsak oda tzeloztak, hogy az egyesült Frantzia és Spanyol hadi népnek oda leendő bemenetelét jobban jobban halasztassa. Az a' félelem, mellyet az Orosz hajóseregnek Liszbonai kikötőhelybe lett bé vezése szívébe öntött, a' Sir Sidney Smithnek előre ki calculált oda való menetele, a' Regens Her-

czeg által tétetett védelmező intézetek, az ő Anglus hajós sereggel együtt való el futása, 's több ezekhez hasonló környülállások világossan meg bizonyították, hogy ő az Anglusokkal egyet értett,

Frantzia Birodalom.

Zweibrückben (Bipontumban) az ott lakó különböző vallású lakosok, az oda való le romlott Catholicum templomnak fel építésére sok költséget és segedelmet ajánlottak. A Journal de l'Empire nevezetű Párisi Zsurnal e' tárgyról illy meg jegyzéft teszen: Ez a' követésre méltó hazafiúi buzgóság úgymond, nagyon szemébe ötlött a' Kormányfizeknek. A' múlt November 19 ik napján az egyházi dolgokra ügyelő minister Portalis illyen foglalatú irást küldött a' Zweibrücki Polgármesternek: Nagy meg elégedéssel hallottem, hogy az oda való Cath. templomnak fel építésére, az oda való lakosok, minden vallásbéli különbség nélkül, valamint a' Protestiansok úgy a' Katolikusok is szép segedelmet adtak. Az az önkényen való segedelem elegendő tanubizonyosága lehet annak, hogy a' Zweibrücki különböző vallású lakosok közt szép felebaráti szeretet és egyeffég uralkodik; de világos tanubizonyosága annak is, hogy Kigyelmed okosan tudja azon városnak dolgait folytatni, egészen meg vagyok arról győződve, hogy a' Kigyelmed példája és oktatása sokat tettek e' dologban. Ezt az én szerentse kivanásomat épen olly meg elégedéssel fogadja el Kigyelmed, a' millyennel én azt küldöm. Szerentsem vagyok Kigyelmed külföntésére. Portalis.

A' Német Országi Katolikusok számára készítettendő Concordatumon sok bölts elmék dolgoznak Párisban, és nem sokára tökéletességre is fogják vinni. — Ez épen olly fundamentumon építetik, a' millyenenn építetett a' Francia Országi Concordata. Ennek végződése után újobban Synedriumot fognak a' Zsidók tartani, és elkezdett munkájokat végre igyekeznek hajtani.

A' Párisban lévő Persiai követ a' múlt Decemb. 5-ik napján az oda való Museumnak, meg szemlelésére menvén, mindent jól meg vizsgálta, 's azokról ítetet is hozott. A' Görög költött ifteneknek képeikről így szólt: Ezek úgymond, azoknak a' személyeknek le ábrázoltatásai, a' kiket a' háladatosság a' tiszteletre méltókká tett, és a' kiket a' következő idő az iftenek közzé számított. Ha én, így szólt továbbá, a' Császár képét hazámra leendő vissza térésemkor ki készíteném, ez a' kép reám és familiámra nézve, valóságos iftenség lenne. — A' Nagy Sándor melly képe előtt sokáig mulatott, ezen napkeleti hérosról mély tisztelettel gondolkozott, és a' márvány követ illetvén így szólt: Ez, úgymond, nagy ember volt maga idejében; de nagyon süsvénykedik az idő az illy emberekkel; de még is illy egyet ajándékozott minékünk a' jelenvaló időpontban. — A' Medicei Vénusról így szólt: Ez a' kép, úgymond, mindent magában foglal, a' mi az affzonyi nemben szépnek találattik, a' Capitoliumban lévő Vénus nem gerjesztett ő benne annyi érzékenységet mint ez; Rafaelnek Kritius szine el változásáról készített képeről

azt az itilletet tette, hogy az a' képes galeriában lévő képek közt nem a' leg szebb; Rubennek festett képeiről jobb itillettel volt, ez az ember úgymond, derekasan ki tudta az indulatokat adni. — Az Eyk festett képéről, mellyben ez a' nagy mester az utolsó itilletet elő adta, így szólott: Nem szükség, úgymond, ez előtt sokáig meg állapodni; allig élünk e' világon öt napot, tehát gyönyörűségben kell azon kevés időt el tölteni, egyébaránt az Isten nagy és kegyelmes, 's végtére minden úgy fog folyni, a' mint leg jobb lesz. Azt a' mi nékie leg jobban tettezt, maga titoknokja által fel jegyeztette.

Hogy még a' leg pallerozottabb nemzeteknél is sok balvélekedésű emberek találtassanak, a' következő példából ki tettik. A' Mayennei osztálynak Boiss. nevezetű Kerületében egy affzornynak egy betegség és sánta gyermeke volt, a' kit azon szerekkel, a' mellyeket szomizednei és haratiné javaslottak, meg nem gyógyíthatván, végre arrefakadt, hogy az ő gyermekét meg bosszorkányozták, vagy meg hüvölték bájolták. Gyanusága egy olly szegény emberre esett, a' ki gyakran alamisna koldulásra háza ajtaja előtt meg jelent. — A' múlt November 21-ik napján újokban oda megy a' szegény ember alamisnát kérni, a' kit a' dübös anya komja affzornának segítségével a' szobába bé hurczolván, minden képen faggatta, vallatta, 's végre midőn földtől menytől mentegette volna a' szegény koldús magát, hogy ő semmi bosszorkányságot nem tud, és a' szegény beteg gyermeknek soha semmit sem ártott, a' forró kemetzébe lábánál fogva bé tollák, lábait öszve égették, a' melly által okoztatott szornyü kínokban egynéhány nap múlva meg is holt.